

10 Arbejdere, som, uden at Virksomhedens Ledelse har anet det, har været organiserede — det er jo lovligt at være organiseret —, og afleverer deres Kort til Afdelingschefen. Han bliver højlig forbavset over at modtage et saadant Kort og opdager derved, at de og de Mennesker i hans Forretning er organiserede. Nu ved jeg ikke, om dette vil medføre deres Afsked eller hindre, at de bliver forfremmet indenfor Forretningen, men det er dog ganske naturligt, at de paa-gældende kan have Betæneligheder ved at skulle lægge Kortene paa Bordet.

Man kan derfor kun faa det Indtryk, at det vil blive meget vanskeligt at faa hele dette System gennemført. — Og hvad vil man gøre ved Folk, som af en eller anden Grund ikke vil modtage Kortene eller ikke aflevere dem? Ja, der staaer i Lovforslaget, at saa kan de idømmes indtil 25 Kr. i Bøde, men hvis de nægter at betale disse Bøder, hvad saa? Skal de saa trækkes op i Retten, skal de sættes i Fængsel, eller skal der panttes hos dem, eller hvad skal der gøres? Der er mange Spørgsmaal her, som det er værd at overveje. Man kan ikke saadan uden videre gaa hen og vedtage Bestemmelser, som tager Sigte paa en enkelt Klasse i Samfundet, Bestemmelser af en Rækkevidde, som slet ikke er til at overskue.

Jeg har ment at maatte give disse Oplysninger og fremsætte disse Betragtninger, fordi jeg tror, at man saa bedre vil kunne forstaa, hvorfor Arbejderne saa stærkt modsætter sig dette Kortsystem. Jeg tror, den bedste Maade er at ordne sig, som man har gjort hidtil, nemlig at lade Arbejdsløshedskasserne selv paatage sig den daglige Kontrol under Ansvar overfor Arbejdsløshedsnævnet. Det er den bedst mulige Kontrol, og saa behøver vi slet ikke hele dette store og indviklede Kortsystem, som her tilstræbes fra Arbejdsgivernes Side — for det er jo i Virkeligheden dem, der staaer bagved.

Dernæst skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende Mindstelønnen. Det er et Spørgsmaal, som jeg ofte har haft Lejlighed til at diskutere i Tilsynsraadet med Repræsentanter for Arbejdsgiverne. I det oprindelige Forslag stod der „Minimalløn“, men under den Diskussion, vi havde med Arbejdsgiverne om dette Spørgsmaal, sagde de: Ja, men det er slet ikke vor Mening, at Arbejderne skal lønnes med Minimalløn; hvis man opfatter det saadan, er det forkert. Vi opfordrede dem da til at tage Spørgsmaalet op til ny Overvejelse og søge at finde en anden Formulering, thi vi kunde ikke tiltræde den op-

rindelige. Der blev saa sendt en ny Skrivelse til Formanden for Tilsynsraadet, hvori man sagde, at nu havde man ændret det til: Mindsteløn indenfor de forskellige Brancher. Men heller ikke dette Udtryk dækker. Hvis man vedtager noget saadant, bliver det umuligt for de Autoriteter, der skal føre Loven ud i Livet, at klare, hvad der menes, eller at slaa noget bestemt fast. Hvad vil det sige: Mindsteløn indenfor en Branche? Indenfor Skotøjsindustrien f. Eks. er det saadar, at der vist skal en 30—40 Mennesker til for at lave en Støvle, hvilket altsaa vil sige, at der er lige saa mange Brancher, thi paa hver Fabrik kan der jo være baade 10 og 20, der udfører det samme Slags Arbejde, og naar man saa vil sige, at det er Mindstelønnen, der skal være gældende, saa kan Mindstelønnen jo paa den samme Fabrik indenfor de forskellige Brancher være meget forskellig; den kan være 70 Ø. i Timen, den kan ogsaa være 1 Krone eller langt derover, og der er dog ingen, der vil kunne forstaa, at en Arbejder skulde være tvunget til at tage Arbejde til maaske 70 Ø. for at nævne et Eksempel, naar en anden Arbejder paa den samme Arbejdsplads — han staaer maaske ved Siden af ham, ved en anden Maskine — kan opnaa 1 Krone. Den Tanke, der er nedlagt i dette, kan ikke gennemføres, saaledes som den er formet; den maa have en anden Form. Jeg er ganske enig i, at en arbejdsløs ikke kan tage saaledes paa det, at hvis han f. Eks. er Specialist og et Sted har naaet en meget høj Fortjeneste, maaske $\frac{1}{2}$ Gang saa meget eller dobbelt saa meget som de fleste af hans Kammerater, skulde han af den Grund kunne nægte at tage Arbejde paa en anden Plads, hvis han ikke kan faa den samme Løn; men det, det gælder om, er at finde et Udtryk, som dækker over det, man vil opnaa. Naar vi laver Lønstatistik, enten selv eller i Statistisk Departement, taler vi om en Mindsteløn, en Højsteløn og en Gennemsnitsløn, og mon det ikke vilde være det rigtige at bruge Udtrykket Gennemsnitslønnen, altsaa den Løn, som de fleste Arbejdere erholder paa vedkommende Arbejdsplads. Hele dette Spørgsmaal trænger til at blive grundigt overvejet i Udvalget; ogsaa den Tanke, jeg her har fremsat, sammen med andre Tanker, der er kommet frem, vil jo kunne behandles der; men saaledes som Bestemmelsen staaer her i Forslaget, er den ganske umulig.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder, kan vi fra vor Side, som vi ogsaa har sagt paa andet Sted, naturligvis kun hilse Tanken om at faa Arbejde sat